

БОТЕВ /внезапно се извържда и тихо възкликва/ И ти ми, брате!
НЯЗЪТ. И аз! Никои не ми вървяхе като казвах, че ще дойда
с вас! /бързо се скрива между другите, които си дирят
място/ *Където са скритите си*

Ботев и Герови се приближават към перилото и се облягат,
Не-настрана/

БОТЕВ. Чуден човек! Наистина, не вървах, че ще дойде да лее
кръвта си за нашето отечество... Пре-расен другар! А все
къспее за своята далечна "къщичка"... Оставил неизглед-
ни имоти и мраморни палати, за да се жертвува за звобо-
дата и доброто на людете... /Вздъхва и потупва по раме-
то Геров/ И така... Това е последната спирка... А после
иде тъй дълго очакваното... Скоро ще да извикат двете
гърла: "да живее България!" Чувствата, които сега изжи-
ват душата ми, ме правят като лев: аз съм трогнат от лъ-
бовта и предаността на своите другари... /подава му
книга, която Геров слуга в вързения си джеб/ Денешите
ще предадем по телеграфа за европейските вестници. А
тия писма /развълнувано/ ще предадем на Д-р Странски.
Едното е за Венета, а другото за приятелите...

/взодушевно и пламенно/ Кажи на всички, че нашият де-
виз е :благочестие и великодушие! /Прегръща го кренко и
се ръкува /Работете, брати, работете! Сега е време да
покажем своите способности и своя патриотизъм. Ние
сме щастливи, че и най-малките способности могат да
намерят арена и да добият славна име между народа ни.
Кажи им да бързат и защитат иецага си в историята на
нашето освобождение! Още четари байряза ще чакаме да
минат Дунава! /забучава първата сирена, изпраша ги
към стълбичката/ И Геров. *И Геров не драме! Желяз*

Ботев Кажи на всички, че аз съм весел и радостта
ми няма граница, като си наумя, че "Моята молитва" ще
сбъдва! Но колко по-весел и по-спокоен тях да бъда,
ако да знаехме няма да оставят жена ми и детето ми
да терпят черно тогло! Знайте, че който не обича ро-
дителите си, жена си и децата си, той не обича и свое-
то отечество! Кажи на Странски да отиде у дома, да
поздравя жена ми, детето ми и да помни, че ако бъда
жив, ще бъда най-признателният му приятел. Поздравя
всички приятели! И не ме забравяйте! /забучава
втората сирена/ Сбогом, брате Геров! Па- се ръкуват
дълго и продължително, ръкува се и с жена му/ Сбогом!
/Геров и жена му сливат с други пътници. Паракодът
тръгва. Герови дълго махат с кърпи/

БОТЕВ /решително се обръща към другарите си, ко-
ито в това време са го приближили/ Сега, остава
вече заветната цел! Почнете да се готвите, според раз-
поредбите ми. /Отпраща се към перилото и гледа с бине-
къл към турския бряг. Хъшовеите почват да шумукат и да
го сочат с пръст.